

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, середа 3 червня 1942.

Ч. 52 (93).

БОЛЬШЕВИЗМ — ПРИСУДОМ СМЕРТІ УКРАЇНСТВУ

Наука соціології останніх шости десяти років, яка повалила матеріалістичні брехні про види суспільного життя, ствердила факт існування націй, як незмінних вартостей, що є самі для себе запорукою тривкості й поступу. Ця наука ствердила, що нацією кермує витворений тисячоліттями дух, та що кожна нація має інакше змістово визначені свої прикмети. Вона теж ствердила, що нація не гине, якщо живуть її носії — отже фізично живі покоління, і що її поступ є можливий тоді, якщо ці покоління бережуть чистоту своєї раси. Це останнє ствердження є тепер дуже важне для нас, бо на основі його можемо прослідити страшну загрозу, яка йшла на українську націю з боку большевизму.

Відвертаючи останнє твердження соціології, ми можемо сказати, що нація гине тоді, коли гинуть фізично-живі покоління, отже тоді, коли гинуть ці, які є носіями духа нації, і якими цей дух править. Під кутом цього твердження погляньмо на недавню большевицьку дійсність, під вагою котрої жила Придніпрянина поверх 20 років, а Галичина 2 роки. Отже приблизні статистичні обчислення українського населення по той бік Збруча вказують, що за 20 років, які повинні були за нормальним українським приростом довести число українців на Придніпрянщині до 47 мільйонів, отже збільшити число цього населення 9 мільйонів, (за цих 20 років) число українців зменшило о 6 мільйонів, себто ми втратили в цьому рахунку 15 мільйонів українців. Як довели большевики до цього катастрофального упадку числа українців тоді, коли водночас збільшилося число москалів о біля 18 мільйонів. До цього вели глибоко обдумані засоби, як: жакхливий голод (що його спричинено за рішенням ЦК ВКП(б), масові депортації (заслання) українського населення на Соловки, в Уссулон, в Казахстан і т. д., масові екаекції після монструальних процесів, або й з без них, планове безупинне виголодження українського населення, розбиття родинного життя, а вслід за ним поголовні внутрішні недуги, алкоголізм з наказу, розбивання суцільної української етнографічної території чужими національними клинами (московськими й жидівськими). У висліді цих обдуманих засобів гинуло масово саме українське населення та жакхливо падав процент народжень (з 18—19 на 4), коли водночас процент смертності так само жакхливо зростає (з 8 $\frac{1}{2}$ на 24 а то й вище).

Коли б такий стан тривав ще 20—25 років, українців не було б на світі — отже згинуло б фізично живе покоління, яке є носієм духа нації, а вслід за цим згинула б і українська нація.

Ми українці є схильні до критицизму, тому й могли б виринути у нас питання: чи згадані засоби большевизму були справді засобами, чи тільки були випадковими явищами, та чому саме нас хотіли знищити большевики? На перше питання відповідаємо документом, що його дає звіт про засідання XII З'їзду ЦК ВКП(б), де всі ці засоби докладно запроектував жид Зіновєв. На друге питання відповімо також документальними даними, отже зростом московського шовінізму супроти українства, що його можемо прослідити у всій науковій і ненауковій большевицькій літературі за 15 останніх років владління большевизму, і водночас усунання з обиду українства — та жидівська стихія, яка доцільно й обдуманно нищила ту національну спільноту, яка була духово повним запереченням жидівського духа, і яка — одинока в Європі — не давала до себе духового доступу жидам. Повторяємо: за 20-25 років не стало б було в Європі українців.

Та цей реченець бажали большевики скоротити і для того повели роботу в напрямі духового розкладу українства. Цим робом здійснювалося би друге твердження соціології, що відвернене виглядає так: якщо паде раса, зупинюється поступ нації. Слово „раса“ треба розуміти так фізіологічно як і духово. Отже наступ большевиків нищив українську расу під фізіологічним оглядом наказними мішаними подружжями з типовими нижчими деструктивними расами — в першу чергу з жидами. Мішанці з таких подруж різних рас т. зв. метиси — як стверджує та сама соціологія — зупинюють поступ нації. Духово нищив українську расу большевизм боротьбою з усіма шляхотними прикметами й ідеями українців, висовуючи ворожі їм ідеї деструктивного московського й жидівського духа. Це можемо також ствердити на всій большевицькій літературі. Так подумані засоби примінені разом, були б скоротили час ліквідації української нації до яких 10-15 років.

Тимчасом прийшла ліквідація большевизму побідною Німецькою Армією, а вслід за тим згинули не ми, але марєво нашої загибелі. Чи з цього неспірного факту не треба витягнути відповідні висновки? Подумайте!

Бій у котлі під Харковом скінчений

Сталін задумував добути собі славу великого французького полководця імператора Наполеона I-шого Бонапарте. Як волясь, у 1812 р., Наполеон зазнав великої поразки від сибірських морозів та мусів із соромом вертатися з Москви з недобитками своєї непереможної до тої пори мільйонної армії, так і Сталін сподівався задати такий сам удар німецькій армії цього року. Надії Сталіна та його маршала Тимошенка не словилися. Німецькі війська видержали по-геройськи сувору сибірську зиму. Історія з 1812 р. не повторилася.

З весною цього року потерпіли Сопіти ще другу з черги величезну поразку. Після оточення й цілковитого знищення трьох совітських армій на Керченському півострові прийшов погром у другому місці, під Харковом,

де на 40 кілометрів перед цим другим щодо величини містом України заломилася совітська офензива й перекреслила надії та ілюзії кривавого ката України відбутти триумфальний похід на Європу.

Геройські німецькі війська знищили в котлі під Харковом донащадку цілі три совітські армії, а саме 6-ту, 9-ту і 57-му з 20-ма стрілецькими дивізіями, 7-ма дивізіями будьонівської кінноти та 14-ма панцерними бригадами. Число полонених зросло до 240.000. Добуто теж велику силу воєнного матеріалу, а то 2.026 гармат, 1.240 панцерних возів цєбто повзів, 538 літаків і незчисленну кількість іншої зброї.

Головний командир 57-мої совітської армії генерал Подлас і його шеф штабу скінчили самогубством на коротко перед полоненням.

Опозиція в армії ЗДА проти Рузвельта

Негативне ставовище, яке займають відповідальні військові круги до президента Рузвельта, міністра морських справ Нокса та головнокомандувача армії, Петерсона, довели до знаменних перемін в американській армії та до виключення багатьох вищих старшин. Рузвельт знає багато генералів з їхніх командних становищ, пенсіонував їх, або переніс на нижчі становища.

Проти цих заходів часопис армії ЗДА „Армі енд Нейві Джернел“ підносить дуже гострий протест. Часопис наводить багато фактів, між ними справи трьох генералів: Філіпсона, Каммін-

га та Бенедикта, які, як ніше часопис, є досвідченими волами та вартісними командантами військових частин. Але ж через те, що вони не мають потрібних звязків у Вашингтоні, їх призначено на нижчі пости. А на їхнє місце вступили старшини без ніякого досвіду, і їх хоч-не-хоч так і приходиться називати протекціонованими дітьми Рузвельта. Розвиток подій за останній час, зважає часопис американської армії, виразно вказав, що визначні полководці можуть бути продуктом лише довгого досвіду та практики, як це вказує приклад німецького генерала Роммеля. (тп).

Америка користає з ослаблення Англії

Сполучені Держави Північної Америки, на які так багато числила Англія, використовують тепер її критичне ставовище й здобувають позицію за позицією в б. британській імперії. Канада, одна з кращих англійських доміній в Америці, перейшла вже майже цілковито під контроль Америки. Цілий західній Тихий океан перейшов під неподільне панування Америки. Австралія дістала свого начального військового команданта в особі американського генерала Мек Артура, а американські гарнізони на австралійському континенті мають за завдання не тільки боронити його перед японським наступом, але й забезпечити тут американське панування і після війни.

Найбільший тиск робить Америка на південно-американські держави. Майже в усіх цих державах вона має вже свої військові гарнізони й зайняла найважливіші стратегічні пункти. Тільки Аргентина й Чіле протиставляють ще американським зазіханням.

На далекому Сході американці здають японцям позицію за позицією. Проте американські воєнні кораблі заїлися в Середземному морі, бо Америка твердить, що перше треба закінчити війну в Європі, а потім можна буде впертися з Японією.

Першим етапом до цього мало б бути зайняття Італії, або, щонайменше, примушення її до сепаратного миру. Щоб уможливити такий план, Англія мусить натискати більше на західі на Німеччину, щоб ця, зайнята рівнож на сході, не могла дати Італії належної помочі. Рівнож Америка твердить, що війни не вільно затягати, а вже цього року старатися вирішити її у свою користь. Головною силою тут має бути Англія.

Англія розпорошена по цілій величезній своїй імперії, загрожена в Індії та Австралії, робить надлюдські зусилля, щоб рятувати те, що ще можна врятувати.

Оце в схематичних зарисах образ сьогодишнього воюючого світу.

Рузвельт про другий фронт

Коли Рузвельта запитали недавно, чи можна створити другий фронт в Європі, то він відповів: „може так, а може ні“. Ця заява американського президента вказує некраво, що він втрапив дещо із своєї недавньої самопевности. (тп).

Рузвельт пропонує Москві рахунок

Державний секретар Корделл Гулль прийняв у себе совітського посла в Вашингтоні Літвінова-Фінельштайна та відбув з ним 40-хвилинну розмову. В політичних кругах Америки ця розмова, що відбулася за ініціативою Гулля викликала дуже велику сенсацію. Додумувалося, що совітське положення на східному фронті є безвихідним, однак урядом повідомлено, що вони обговорювали правну сторінку позиції і підтримання, та що Сполучені Держави мали бажання увійти з Совітським Союзом в нові зв'язки. До того називається, те, що Америка запропонувала Совітам нові роди позиції і підтримання, в заміну за літаки, танки, гармати і живності продукти. В нагороду за це, буди то Америка зажадала, щоби Москва по війні признала ті причини, які Рузвельт видвинув в справі інтернаціональної торгівлі. Рузвельт підкреслює на пресовій конференції, що Совіти через цю позицію і підтримання повинні відіграти важливу роль, як кожний інший, що через це право став би упривілежованим. Це сформування угоди має викликати враження, наче б то Совіти знаходилися в кращому положенні як до центр і з цієї причини треба піти на руку благанням Москви о поміч. Інтересни є отже те, що Вашингтон за свою ласку дуже дорого каже собі заплатити, жадаючи у будучності узгодження совітської торгівлі американським способом думання. То називається не менш, ні більш, наче б Москва в своїй торгівлі за кордоном хотіла віддати наймогутніший середник своєї державної господарки — монополію в заграничній торгівлі, в користь Америки.

Короткі вісті

Від початку війни Японія втратила менше, як 5 на 100 своєї кораблетонажності. Цю страту вона надолужила будовою нових власних воєнних кораблів та конфіскацією ворожих кораблів.

Японський парламент прийняв проєкт закону про фінансування програми будови нових воєнних кораблів.

ЯПОНІЯ В НАСТУПІ

Кілька місяців війни на Далекому Сході доказали велику офензивну силу Японії і слабкість британської та американської імперій. Уже в перших днях після вибуху війни між Японією — з однієї, а Америкою та Англією — з другої сторони, Японія завдала такі сильні удари американській та англійській флотам, що вони й до сьогодні не могли відискати втрачених там позицій. За цим пішли величезні територіальні здобутки Японії. Вона загрожує тепер прямо Австралії та Індії. Після здобуття Гонконгу, Сінгапуру, Рангуну й майже цілковитого зайняття Філіппінських островів, англо-американці втратили всі ключі до панування на Далекому Сході. Цей факт має величезне значення для дальших японських планів.

Втративши майже всі важливі стратегічні позиції, англо-американські війська знаходяться у відступі на цілому величезному просторі. Це мало свій рішальний вплив і на становище важливіх англійських колоній. Загрожена Австралія стягає з усіх фронтів свої війська для оборони себе, а Індія видвинула на всю широчінь свої самостійницькі домагання. Британська Імперія загрожена в самих своїх основах. Місія Брінса, який їхав до Індії, щоб усякими обіцянками здобути для Англії нову піддержку індійців у цій боротьбі проти Японії, закінчилася повною невдачею. Індійці використовують загрожене становище британської імперії і ставлять домагання повної самостійності. Не помогла тут нічого й інтервенція Америки. Дня 2 травня ц. р. всеіндійський конгрес найважливіх індійських політичних партій одобрив японії відносно ставовісне ділового комітету відносно пропозицій Англії і видав резолюцію, в якій каже, що «не тільки інтереси Індії, але й безпека Великобританії вимагає, щоб Великобританія зречлася свого панування в Індії. Лише на основі своєї повної самостійності може Індія переговорювати з Великобританією як і з іншими націями».

Після зайняття Дашію і Мандалай та столиці Бірми і після остаточного відтінення Китаю Чан-Кай-Шека від

англійських військ, які оперують у Бірмі та Індії, мова індійських самостійників стала ще більше категоричною. Японські війська на границях Індії дають їм силу протиставлятися з усією рішучістю тискові Великобританії та Америки. Найближчі дні принесуть тут ще багато несподіванок.

Японія чується вже паном великоазійського східного простору. Святкування 41-ої річниці життя японського цесаря Пірогіто, який являється для японців втіленням їх 2500-літньої історії, перетворилося цього року у велике національне свято. Це свято, яке припало на день 29 квітня, було для Японії днем проголошення їх цесаря паном цілого східноазійського простору. Участь у цьому святі взяли всі здобуті недавно простори. Величезні військові паради мали показати азійським народам силу Японії й її рішучу волю не випустити більше із своїх рук цих просторів. З цього приводу Японія висказала своє неохитне рішення боротися по стороні Німеччини й Італії аж до необхідного кінця, який матиме за наслідок створення нового світового порядку.

У внутрішньому житті Японія прагне до цілковитого тоталітарного режиму. Загальні вибори, які відбулися цими днями в цілій Японії, виказали нову односторонність японської нації з політикою уряду. На 464 послів, вибрано 381 (81%) послів із лісти, яка поставила собі за програму піддержку цесарського трону. Отже й духово Японія рішчалася стати по стороні нових націоналістичних світоглядів.

Німецька офензива в Африці

Починаючи з дня 26-го травня ц. р. ведеться в північній Африці, на півострові Киренаїці, завзятий бій, що розвивається в користь держав осі. Німецько-італійські армії ген. Роммеля взяли багато полонених і велику добычу в воєнних припасах та матеріалах. Бій досі ще не закінчився.

З-ПІД БРУНАТНО-БІЛО-ЗЕЛЕНОГО СТЯГУ

(Докінчення)

Але коли він під час своєї праці придивився на рабську поведінку англійців з його земляками, коли він бачив, що кудисьтам вступ чи їзда поїздом або кораблем дозволена тільки англійцям — Ганді став відразу політиком. Його самого викинули раз з першої класи під час їзди кораблем. Ганді зрозумів, що він є тільки сином свого народу. Він повертає до Індії, вдягає свій національний стрій і починає свою велику діяльність. Але він є проти насилля навіть в політиці. Він виключає політичні вбивства, замаху, повстання і таке інше. Він проголошує кляч «пасивного спротиву». Бойкотом англійських товарів, відмовою будьякої співпраці з англійцями хотів він досягнути своєї мети. Він думав цим зм'якшити «серця англійців». В цім і причина, що 72-літній Ганді тепер зовсім усунувся в тінь, видаючи, що його спосіб боротьби не приніс бажаних успіхів. Керму справ цілої Індії і Національного Конгресу він передав молодшому Неру. Не можна сказати, що акція Гандія нічого не дала. Навпаки — здержуючи більше палкі і революційні елементи від повстання, він поволі дозрів дозріти індійському націоналізмові та національній свідомості свого краю. Деякі діячки його діяльності не вели

безпосередньо до визволення. Наприклад його акція ручного прядива, яка набрала характеру цілого всенародного руху, дала добрі висліді в розбудові національної господарки. Цей рух був такий загальний та такий питомий для Індії, що прядільне коло стало символом всеіндійського руху. Сьогодні воно прикрашує індійський брунатно-біло-зелений національний прапор. Одночасно з Гандієм діяли два інші діячі Неру, батько і син. Вони змагали до тої самої мети, хоча іншими середниками. Після того, як акція «неспівпраці» не вдалася, та як це привело в різних частинах Індії до заворушень, Ганді і обох Неру арештовано.

Молодий Неру вв радикальну і безоглядну революційну діяльність та якийсь час тісно співпрацював з комуністами. Щойно по смерті свого батька він наблизився до Гандія. Національний індійський провід повів енергійну акцію в справі обіцяної в 1919 р. зміни політичного ладу. В тій справі прем'єр Джон Саймон вислав спеціальну комісію до Індії. Коли з цього нічого не вийшло, Ганді проголосив новий стан боротьби під назвою «Марш за сіллю». Тисячі індійців замість купувати обтяжену податками сіль, машерували над

море і з води добували сіль, спричинюючи державі великі втрати. Але акція не мала стільки успіху, що попередні. Велика частина індійців-магометан не взяла в ній участі. Ця нова фаза боротьби привела знов до цілого ряду атентатів, нападів, саботажів, які тягнулися аж до 1934 р. В північно-західній частині спалахнуло повстання, яке перемінилося гейби у війну. Також Бірма почала підніматися. Ганді і інших провідників знову арештовано. Врешті на зарядження прем'єра Мекдональда Ганді випущено та запрошено на конференцію «Круглого Стола» до Лондону. На цій конференції Ганді нічого не досягнув, а коли повернувся додому, почалися знову арешти і його арештувано наново. Коли так унешкідливо провідників, позедено усею силою акцію, щоб якнайбільше розсіднати індійців. Індійським магометанам вмовлювано, що вони є окрема нація. Черчіль був тим, який заявлявся за політикою «сильної руки» проти індійців. В 1935 р. зладжено новий статут для Індії, який передбачував утворення в Індії союзу цілого ряду малих князівств. Змагав він до того, щоби розділити силу індійців, а всю владу фактично дати в руки губернатора.

До людей, які відхилили і відхилиють якунебудь злагоду з Англією, належить тепер Хандра Бозе, який

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

ВІСВЯЧЕННЯ НОВИХ ЄПИСКОПІВ

В Києві висвячено в половині травня ц. р. таких єпископів: Метислава, що у світському стані називався Степан Скрипник і був послом до варшавського союму, на еміграції перебував у видавничстві «Волинь» в Рівному. Єпископ Метислав призначений для Перемислава. Єп. Фотія (Тимошука) для Чернагова. Єп. Мануїла (Тарнавського) для Білої Церкви. Єп. Михайла (Хорошого) для Блещавету. Єпископа (Гавського) без місця призначення.

СВЯТО УРОДИН ФЮРЕРА В КАМ'ЯНЦІ ПОДІЛЬСЬКОМУ

20 квітня Кам'янець-Подільський святкував день народин Фюрера. Ранком на площі, де колись стояв Олександрівський Собор, знесенний більшовиками, преосвященний Дамаскін відправив в оселуженні 12 священників молебне та виголосив проповідь. Друга частина свята відбулася під будинком Окружного Комісаріату. На руки Заступника Окружного Комісара передав від українців Кам'янецьчини побажання Владика Дамаскіна та керманіч відділу культури й освіти п. Інспектор Ткач.

Змалювавши весь тернистий шлях, який пройшла Україна під владою білої, а потім червоної Москви, відмітивши визвольні змагання українців в 1917-20 рр., п. Ткач говорив: «Фюрер буде новий лад в Європі, лад справедливості. Українці покладають надію, що в тому новому світі і Україні буде призначене відповідне місце». П. Заступник Комісара подикував делегації за святоточні побажання Фюрера; у своїй промові відкреслив, що тісна співпраця між промисловою Німеччиною та рільничою Україною вийде на спільну користь.

УРЯДОВІ ВИДАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОМІСАРІАТУ УКРАЇНИ

З Рівного подають до відома, що на майбутнє замість «Урядових повідомлень» Держ. Комісаріату України поналягнуться окремо два часописи: «Часовис Розпорядків» і «Центральний Часовис».

ЗЕМЛЯ — В НАГОРОДУ ЗА ПРАЦЮ

Як повідомляють з Дніпропетровська у генеральній дніпропетровській окрузі приділено досі селянам 9.700 гектарів землі у винагороду за їх співпрацю у живих та осінній кампанії. Це збільшення присадбної землі зв'язане з переведенням в життя відомого земельного розпорядку. Землю приділяють також тим селянам, що відначились у боротьбі з бандитами. У березні передано 400 гектарів землі родинам, що помагали ліквідувати грабників і бандитів.

Від 1938 р. стояв на чолі Конгресу. В 1936 р. вернувся він з вигнання, під час якого перебував в Європі. Він беззастережно стоїть, обстоює думку повної незалежності Індії. Бозе хотів провести на конгресі ультимат до Англії, щоб вона найдалше до 6-ох місяців увільнила Індію. В наслідок непорозуміння з Гандієм він уступив зі свого становища. Він засновує «поступовий союз», але його незабаром арештують. За допомогою вірних друзів, удається йому вкрити з в'язниці в Калькуті до Японії, звідки він тепер керує незалежницькою акцією. Бозе відкидає всякий комунізм. Він заступає погляд, що Індія повинна мати свою питому форму суспільного ладу з авторитарним провідом в протигиєнстві до демократично-ліберальних поглядів Гандія і Неру, які з виховані на англійських зразках. Голошений Гандієм поворот до примітивного життя та аскетичні напрямні його світогляду знайшли признання особливо серед старших. Зате молоді шукає за більш відповідними, модерними підставами для будови молоді державності. Двісті літ боротьби проти англійського поневолення зробили індійців вже свідомими своїх завдань народом, для якого надійшли саме рішальні часи на його довгій історичній дорозі.

НОВИНКИ

3

ЧЕРВНЯ
1942СЬОГОДНІ —
СЕРЕДА: † Конст. і Га.
ЗАВТРА —
ЧЕТВЕР: Прев. Сахар. В.
ПІСЛЯЗАВТРА —
П'ЯТНИЦЯ: Микіла са.

Село помагає своїм учителям. Гарний обсяг можна згадати в селі Іванівка, станіславського повіту, в якому селені, разом зі своїм начальником п. Чорноусом Юрком, зрозуміли важке положення своєї місцевої інтелігенції, поспішили їй з поміччю. Багатіші селяни зобов'язалися добровільно по черзі давати своїм учителям молоко й інші продукти. Вітаємо цей гарний, справді український, почин селян Іванівки, який з тим радісний, що в багатьох селах учителям ніхто не помагає, а навіть бувають такі випадки, що учитель ходить по цілому селі куштує молоко для своїх хворих дітей і — не може. За прикладом Іванівки повинні йти всі українські села! — Ничай В.

Неодороває лише по денках наших сел. Цьогорічні весняні роботи проходять під ключем: „ні одного клаптика землі облогом“. Цього вимагає добро загалу, а тим самим добро кожного селянина окрема. Можна сказати, що селяни зрозуміли це і інтенсивно вийшли до весняних робіт на полі, стараніше засіяли та засадили кожний клаптик землі, щоб могли дати приписаний контингент та забезпечити хлібом себе та свою родину. Від раннього ранку до пізнього вечора можна бачити селян на полі, які орять, сіють, садять і копають. А копають вони ті бідні селяни, яких не стали на залачення плуга, бо цей, що мав коні, жадав інколи від свого бідного сусіда 300, а то й більше золотих за день! Це може буде комуся наглядати на шутки. Ні, це щира правда! Так безсвідомо обдирають денні багатіші селяни своїх односельчан. Правда, під цю пору за коні тяжко, багато коней знищила війна, багато коней погинуло, але і тима, що є, можна при добрій волі обробити своє поле і поле свого сусіда. Цього вимагає теперішня війна і загальне добро, бо ж копати, яке йде дуже повільно, спіняться, і так вже спаненна, обробка землі, а це після відіб'ється на врожаї. Українські селяни, час спіняти в такому нечесним поступуванням, яке тільки приносить ганьбу українському селянству! Спільними силами, дружньо, доміцно цьогорічну весну! — Ничай В.

Українське шкільництво в Галичині. Під цю пору маємо такий цифровий стан українського шкільництва в Галичині: 1. Народні школи: 3106 українських народних шкіл, в яких є понад 12.000 клас, 495.000 дітей і 7.700 учителів. Врештє в народних школах круго 2.000 учительських клас. 2. Фахові школи: 5 сільсько-господарських шкіл, в яких є понад 200 учнів; 6) 71 всакого роду фахових шкіл, в яких є круго 11.000 учнів. 3. Сільсько-господарські, і інші фахові школи з українською мовою навчання основиються далі. — III. Гімназії та вчительські семінарії: 13 українських гімназій з 96 класами і 4379 учнями та 3 вчительські семінарії.

Щд увагу робітникам, що виїжджають на працю до Німеччини. Робітникам, що їдуть до Німеччини повинні добре запам'ятати собі ось що: 1. Перед виїздом повинні мусити обстригти волосся та побрити бороду, пообрізувати нігті. 2. На дорогу звертатися чисто, убрання хоч старе, треба докладно полатати. Черевники почистити. Одяг до роботи треба взяти в клупках, а не на собі. 3. Побутувати насікомах, як їх хто має. 4. Мати при собі посвідку Українського Комітету про українську національну приналежність, (по змові посвідку арійського походження). При тій погоді звертатися увагу, що Український Комітет видає за згодою німецької влади викази національної приналежності і кожній українській, що виїжджає до Німеччини повинні у власному інтересі постаратися за таку виказку. 5. Підчас транспорту втримувати ставний порядок, поводитися спокійно, не абиякитися кунами та помагати слабшим товаришам подорожі. Зокрема в час їзди залізницею не висідати без дозволу провідника, бо через самовільне висідання трапляється багато нещасних випадків. 6. В подорожі і по в'їзді на місце поводитися гідно, вистерігатися галубних вчанків (крадежі, бійки, сварки) на всі питання відповідати ясно, чомо й сміло, — пам'ятаючи, що в кождому одній судиться про вартість білого народу.

Зголошення працівників у Суспільній Обезпечальні. Обов'язок забезпечення працівника працедавцем у Суспільній Обезпечальні постане з хвилиною, коли працівник почав фактично працювати (не з хвилиною підписання умови). Працівника треба зголосити до 7 днів від дня розпочаття праці. Обов'язок переставє літати з хвилиною роз'яснення умови. Зголошуючи працівника, працедавець повинен винести формуляр зголошення ч. 1. Після винесення працедавцем має покласти під ним підпис і відіслати до Суспільної Обезпечальні. Коли працедавець бажає мати потвердження замельдування в Обезпечальні, мусить залучити оформлену коверту зі своєю адресою. Коли Обезпечальні одержать таку коверту, відіслать її разом з тією частиною зголошення, на котрій винесується категорія і ч. виказки. Коли одначе працедавець такої коверти не долучить, Обезпечальні не має обов'язку видавати посвідки. Після замельдування на основі винесеного друку, працівник повинен подбати про видачу йому постійної виказки. До друку слід долучити одну виписку на білому тлі, без накриття голва, формату 45 x 63 мм та виписку членів родини понад 14 літ. Згідно з 2 і 3 розпорядком Генералгубернатора про Суспільну Обезпечальню з дня 7 березня і 19 вересня 1940 р. поміч дається лиш жінкам і шлюбним дітям, або дітям до 15 літ, яких закон признає на рівні зі шлюбними дітьми. Щоб одержати виписку, треба преджити особисті папери (метрику, легітимію) та документи сім'ї з потвердженням відносного уряду, що члені сім'ї, котрих зголошується, є на повному і виключному удержанні зголошеного. Зголошення на виписку приймає у Львові секція евіденції Обезпечальні при вул. Коперницька 4. І. п., а на провінції П контрольні станції. Особи, що зголошені перший раз в Обезпечальні, повинні старатися про виписку найшвидше після 4 тижнів від дня їх зголошення. (т. п.)

Структура шкільного управління в Генералгубернаторстві. Від дня 1. травня ц. р. на терені області Галичина діє розпорядження про структуру управління в Генералгубернаторстві, видане з дня 16. березня 1940 р. Це розпорядження постановляє: „Усім шкільництвом в Генералгубернаторстві буде управлятися згідно з напрямками Головного Відділу Науки й Навчання при Уряді Генералгубернатора. При Уряді областей створюється відповідні відділи. У місці осідку окружних старост (міських старостів) установляється окружних шкільних радників (міських шкільних радників). Урядники шкільного управління мусять мати відносну державну приналежність, або приналежність до німецького народу. Шкільними інспекторами для українських і польських шкіл можуть бути іменовані теж українці і польки. Головний Відділ Науки й Навчання виконує зверхній шкільний нагляд, забезпечує одностороннє річече оформлення навчання при допомозі управління методи навчання і виховання, устійнення навчальних класів та означення наукових засобів: дбає про нове учительське покоління і дальше обраування вчителів та ви-

СПАДУНИ В БОЮ

Чоловікові, що не знає техніки летунства, адяється, що найтяжче для спадунів — це вискочити з літака в леті. Тимчасом це не справляє для вправного спадунів ніякої трудности, с це тільки вступ до дальших тяжчих бойових завдань. Щойно те, що жде спадунів після того, як він вискочить з літака та досягне землі — це все надає переживанням спадунів спеціального характеру. Після того, як такий жовірір осадив на землі, він стає звичайним піхотинцем, але серед незвичайних та дуже складних обставин. З хвилиною, коли він покинув свій літак над чужою територією, він пірвав усіяні зв'язки зі своїми та аданий тоді на власні сили та поміч тих, які це саме зробили разом з ним. Такий жовірір не має вже іншого виходу. Він мусить або перемогти і пробити собі через ворожі лінії сполуку зі своїми, або згинуть, чи попастися в полон. Коли спадун опиниться на землі, він спочатку с зовсім сам, аданий тільки на власні сили. Першим його завданням є вистро-ворітуватися та індивідуально поборю-

ючи есентуального ворога, знайти сполуку зі своїми товаришами. Коли вже віднайде себе цілий відділ, тоді починається правильна боротьба. Спеціальною трудностю і для команди і жовірірів с те, що вони знаходяться в зовсім незнайній околиці. Інформації вони мають тільки дуже загальні на основі розвідчих летів літаків. Крім цього вони не можуть так скоро челати на поміч тяжчої армії, принаймні аж до часу, коли пробють собі сполуку зі своїми частинами. Завданням такого відділу с вперед оборонитися та охоронювати місце для дальших повітряних десантів. На Криму німецькі спадуніві частини мусіли перших 5 днів тільки боронитися, а щойно опісля перейшли до наступу, коли одержали з повітря підкріплення. Ці незвичайні обставини з речевого і психологічного боку ставлять до жовірірів спеціальні вимоги. Для того всі спадуні мусять бути передусім молоді люди, які визначаються спеціально відвагою та ориєнтацією. Спеціально тяжкі с завдання офіцерів таких спадунівських відділів.

конує зверхній нагляд над інституціями прикладної освіти разом з музеями і збірками. До Відділу Науки й Навчання при уряді області належить верхнє керування шкільним управлінням в області, виконання шкільного нагляду, безпосереднього нагляду над інституціями прикладної освіти разом з музеями і збірками. Цей відділ рішає про закладання й ров'язування шкіл. До окружного шкільного радника (міського шкільного радника) належить безпосереднє шкільне управління на терені окружного староства (міського староства), він виконує безпосередній шкільний нагляд. Він віддає, без втрати права, видавання поручень Відділу Науки й Навчання, окружному староству (міському староству). На випадок потреби цей відділ дає окружному шкільному радникові (міському шкільному радникові) допомоги при виконанні шкільного нагляду одного, або більше шкільних інспекторів. Шкільних інспекторів покладується кожничасно на час двох літ. Продовження виконання уряду допускається. Відділ Науки й Навчання може кожничасно звільнити шкільного інспектора з уряду.

Великий план вакаційних курсів. Праця шкільництва не обмежується тепер до організації процесійних шкіл, котрі передбачують кількізні програму але йде передовсім у напрямі заповнення сутніх потреб шоденного життя, звязаного з питанням zatrudнення працівників, розбудови ремесла, промислу, торгівлі і цілого ряду інших важких питань. Першою найбільшою актуальною проблемою, що вимагає швидкого рочвання є наприклад, будова й консервація шляхів. Розбудова комунікаційної мережі с тісно звязана з господарським життям краю й через те виявляється велике запотребування на фахівців до виконання шляхових робіт, до контролю й керування працями. Для вишколу цього роду фахівців планується

відкриття курсів для майстрів і шляхових наглядачів, що тривали б 2 — 3 місяці. Поруч того проєктується створення курсів для керівників цегельні і палачів у цегельнях. З причини руйнівної господарки большевників багато цегельні припинило свою продукцію й їх треба наново урукомити, щоб виробувати відповідну кількість цегол, потрібних до відбудови краю. Час тривання цих курсів передбачується на 4 — 6 тижнів. Рівночасно планується теж організація курсів для палачів до парових машин і курсу машиністів до парових машин. Інше надвичайно важливе питання, це потреба регуляції рік і забезпечки перед війнами, що роблять великі шкоди та вишколення відповідних людей, що зміги б усувати шкоди, що їх спричинює поїнь. З тією метою проєктується організація курсів 3 — 4 тижневого мезіоріаційного курсу. Відділ для учасників усіх планових курсів буде створений курс німецької мови в двох відділах, перший понавчати слухачів в основах німецької мови, другий спеціальний буде приготувати учасників до понавчання їх в фахових термінах, щоб влгшити їм користуватися фаховою літературою. Початок агаданих курсів передбачується на перші дні липня ц. р. Речення і виписи будуть проголошені в часописах. На курси зможуть записатися ці, що вже працювали у котромусь в више поданих фахів і бажають поглибити свої відомості та ці, що мають охоту на майбутнє присвятитися цим фахам. (т. п.)

Відповідальний редактор:
Др. Антін Книжницький.

Видавництво: Українське Видавництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станіславів, вул. Лесі України ч. 8 І. тел. ч. 16-53. Адміністрація й експедиція: Станіславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. тел. ч. 18-63

ПОВІДОМЛЕННЯ

Просить ся рефлектантів, які внесли подання до „УЧАС“-у — Львів, в справі праці в Станіславівській окрузі, звертатися по ближчі інформації до м-ра Я. Оршука, Станіславів, вул. Бісмарка ч. 7/П, між год. 5—7. (1-2)

ПОВ'ЯЗКИ-ПОЛЯЧЕК-САМБІР

вул. Огородова 11. — Ч. тел. 91.

СПЕЦІАЛЬНІ
ПОВ'ЯЗКИ

на пропукляну, паси проти обняження жолудка, кишок і матиці, окремі паси на час тяжі, горесті проти скривлення хребта.

ВИСИЛАЄТЬСЯ ПОШТОЮ.

Купуємо всілякі книжки у мовах українській, польській, німецькій і інших
„УКРАЇНЬСЬКА КНИГАРНЯ“
М. Самоверський
Станіславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19.

КРАВЕЦЬКА
РОБІТНЯ

ІВАН КЛЮЦКА

Станіславів, вул. Мазепи 1.
(в будинку Українбанку)

Подяка.

Вн. П. др. Семігінівському Степанові, керівникові Хірургічного Відділу Суспільної Обезпечальні в Станіславові за дуже старанне і влучне аложення і лікування моєї аломаної руки, складаю в цей спосіб найширшу подяку.

Станіслава Колер
урядника Окружного Староства

ШУКАЮ зятя Стефана Штогриня з с. Підшумляниці (родом із Старих Скоморох), амоблізованого 28. VI. 1942 р. і збраного в напрямі Чорткова. Остання вістка з Радохова. Кажуть теж, що перебував останньо в таборі в Черемшляках. Ласкаві відомості слати на адресу: с. Підшумляниці, пов. Галич, округа Станіславів — Осина Штогрин. Проща українські часописи це передрукувати. (1-2)

КООПЕРАТИВА

Народний Базар і Українська Книгарня
в СТАНИСЛАВОВІ

відновила свою діяльність і провадить

при вул. Губернаторській ч. 21.

(ріг Вірменської)

КРОМНИЦЮ

з письмовим та канцелярним приладдям, як також виробів народного мистецтва як: снатурні доринки з вишивками, аворівські дерев'яні вироби тощо.
Поручає свій багато заосмотрений склад Віл. Громаднству Станіславівщини (1-2)

ОГОЛОШЕННЯ

ЛЯШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР

лікар
орядує щоденно
в Отинії, вул. Шевченка ч. 50.

ЯСНОВИД МЛМОТ,

мистець у проповіданні життєвих вивіщень, дає
визначення — поради в різних справах. Особисто приймає щодня. Поштою, за заличкою; подати дату уродження і питання. Виравно — читно. Адреса: Краків, площа А. Гітлера ч. 46.5. III пов.